

IV СЛѢНЫ-ТЫ N и L—n и l.

Правило за произношение-то имъ.

Тѣ ся наричатъ слѣны, зашто-то двѣ буквы безгласны правятъ еднѣ слѣнѣ мѣгкѣ буквѣ—нѣ и иль.

42. Слѣна-та буква *n* ся означява съ *gn* и ся произнося отъ приликъ къту *нь* (*nj*).

Примѣри: { Pignon, agneau, vignoble, rossignol, montagne, compaignon, compagne, signé, malignité, ligne, digne, règne, signal, ignorance, répugnance, besogne, ivrogne, peigné, soigné, borgne, épargné, enseigné.

Въ нѣкои рѣчи *gn* ся чете къту *gn*: Stagnant, stagnation, incognito, и проч.

il и ill.

43. Слѣна-та буква *l* ся означява на краю съ *il*, а въ срѣдѣ-тѣ чрѣзъ *ill*, и ся произнося отъ приликъ къту *ильо* (*iljo*).

Примѣри: { Postillon, cotillon, papillon, bastille, famille, fille, grille, jonquille, mantille, gentillesse, pointilleuse, il tulle, il pilla.

Бълъжка 1. Въ днешния общѣ языкъ мѣгко-то *l* ся произнося тѣй, къту *ya* и ся чюва само юта-та: postillon ся произнося *posti-yon'* *tailleur—ta yeur*; *fille—fi-ye*.

Бълъжка 2. Въ начало на рѣчѣ тѣхъ *ill* ся произнося къту наше *илл*: *illégal*, *illustre*, *illusion*. Тѣй сѣще и въ рѣчи: *camille*, *tranquille*, *pupille*, *imbécille*, *mille*, и *ville*.

ail, eil, ouil.

ail—aill, eil—eill, ouil—ouill.

44. Тѣя буквы ся произносятъ къту *айль*, *ейль*, *уйль* (аль ель, уль?) много мѣгко; зашто-то кога-то има прѣдѣ *i*-то самогласна буква, тогыва то е полу-гласно и ся чюва къту наше-го *й* съ слитнѣхъ.